

SER o ÉSSER

La taula recull les formes verbals més generals i les variants de referència principals. En la presentació de cada temps verbal, apareixen enllaçades per la conjunció o diverses variants, les quals són totes vàlides, encara que presentin diferències en la distribució geogràfica o en el valor estilístic. En canvi, apareixen entre parèntesis les variants pròpies almenys d'una de les grans varietats de la llengua catalana i que tenen una llarga tradició.

Indicatiu		Subjuntiu		
<i>Present</i>	<i>Perfet</i>	<i>Present</i>	<i>Perfet</i>	
soc	he estat	sigui (siga)	hagi (haja) estat	
ets	has estat	siguis (sigues)	hagis (hages) estat	
és	ha estat	sigui (siga)	hagi (haja) estat	
som	hem estat	siguem	hàgim (hàgem) estat	
sou	heu estat	sigueu	hàgiu (hàgeu) estat	
són	han estat	siguin (siguen)	hagin (hagen) estat	
<i>Imperfet</i>	<i>Plusquamperfet</i>	<i>Imperfet</i>	<i>Plusquamperfet</i>	
era	havia estat	fos (fora)	hagués (haguera) estat	
eres	havies estat	fossis (fores)	haguéssis (hagueres) estat	
era	havia estat	fos (fora)	hagués (haguera) estat	
érem	haviem estat	fóssim (fórem)	haguéssim (haguérem) estat	
éreu	havíeu estat	fóssi (fóreu)	haguéssiu (haguéreu) estat	
eren	havien estat	fossin (foren)	haguéssin (hagueren) estat	
<i>Passat simple</i>	<i>Passat anterior</i>	Imperatiu		
fui	haguí estat	sigues		
fores	hagueres estat	sigui (siga)		
fou	hagué estat	siguem		
fórem	haguérem estat	sigueu		
fóreu	haguéreu estat	siguin (siguen)		
foren	hagueren estat	Formes no personals		
<i>Passat perifràstic</i>	<i>Passat anterior perifràstic</i>	<i>Infinitiu</i>	<i>Gerundi</i>	<i>Participi</i>
vaig ser	vaig haver estat	ser o ésser	sent o essent	estat (sigut)
vas o vares ser	vas o vares haver estat	<i>Infinitiu perfet</i>	<i>Gerundi perfet</i>	estada (siguda)
va ser	va haver estat	haver estat	havent estat	estats (siguts)
vam o vàrem ser	vam o vàrem haver estat			estades (sigudes)
vau o vàreu ser	vau o vàreu haver estat			
van o varen ser	van o varen haver estat			
<i>Futur</i>	<i>Futur perfet</i>			
seré	hauré estat			
seràs	hauràs estat			
serà	haurà estat			
serem	haurem estat			
sereu	haureu estat			
seran	hauran estat			
<i>Condicional</i>	<i>Condicional perfet</i>			
seria o fora	hauria o haguera estat			
series o fores	hauries o hagueres estat			
seria o fora	hauria o haguera estat			
seríem o fórem	hauríem o haguérem estat			
seríeu o fóreu	hauríeu o haguéreu estat			
serien o foren	haurien o hagueren estat			

Altres variants

Formes que tenen un cert arrelament en alguna de les grans varietats geogràfiques, malgrat que no gaudeixen de la mateixa tradició que les anteriors

Pres. d'ind.: 1 *som* (bal. i sept.); 2 *eres* (val.); 4 *sem*, 5 *seu* (sept.)

Passat s.: 1 *fon* (val.)

Imperf. de subj.: 2 *fosses*, 4 *fóssem*, 5 *fósseau*, 6 *fossen* (val. i nord-occ.)

Plusq. de subj.: 2 *haguesses e.*, 4 *haguéssim e.*, 5 *haguéssieu e.*, 6 *haguéssin e.* (val. i nord-occ.)

Imper.: 5 *sigau* (bal.)

Inf.: *esser* (bal.)

Observacions

Comentaris i aclariments sobre trets específics d'aquest verb

El present d'indicatiu també té la forma arcaica 1 *so*, encara viva en algun parlar, principalment en alguerès. Les formes antigues del present de subjuntiu 1 *sia*, 2 *sies*, 3 *sia*, 4 *siem* / *siam*, 5 *sieu* / *siau*, 6 *sien* només es conserven en girs i expressions de la llengua general.